

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 20 augustus 2019 met nummer RvVb-S-1819-1323
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0607-SA

Verzoekende partijen

1. de heer **Jules DHOOGHE**
2. mevrouw **Evelyne VAN GRONINGE**
3. de heer **Peter VAN DEN CORPUT**
4. mevrouw **Annelies VAN AERDEN**
5. de heer **Toon VAN CORPUT**
6. mevrouw **Machteld BREBELS**
7. de heer **Norbertus VAN SOEST**
8. mevrouw **Ingrid BROSENS**
9. de heer **Gijs VAN DER BLEEKEN**
10. mevrouw **Penelope BORDE**

vertegenwoordigd door advocaat Koen VAN WYNSBERGE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9860 Oosterzele, Kwaadbeek 47a

Verwerende partij

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

Tussenkommende partij

de heer **Maarten VISSERS**

vertegenwoordigd door advocaat Jan SURMONT met woonplaatskeuze op het kantoor te 2340 Beerse, Antwerpseweg 9

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 14 maart 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 december 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Essen van 14 september 2016 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de nieuwbouw van twee pluimveestallen, een loods en een elektriciteitscabine en de aanleg van verhardingen op het perceel gelegen te 2910 Essen, Holleweg zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 1051H2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij vraagt met een aangetekende brief van 2 mei 2019 in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 27 juni 2019 toe tussen te komen.

De verwerende partij dient geen nota in met opmerkingen over de vordering tot schorsing, maar bezorgt wel het administratief dossier. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter stelt, op vraag van de verzoekende partijen, de behandeling van de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 23 juli 2019 uit naar de openbare zitting van 13 augustus 2019.

Advocaat Koen VAN WYNSBERGE voert het woord voor de verzoekende partijen.
Advocaat Jan SURMONT voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 6 mei 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Essen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning “voor de nieuwbouw van twee pluimveestallen, een loods en een elektriciteitscabine en de aanleg van verhardingen” op het perceel gelegen te 2910 Essen, Holleweg zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 1051H2.

Het perceel ligt, volgens het gewestplan ‘Turnhout’, vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1977, in agrarisch gebied.

Het perceel is deels gelegen in een effectief overstromingsgevoelig gebied.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Essen weigert op 14 september 2016 een stedenbouwkundige vergunning.

Tegen die beslissing tekent de tussenkomende partij op 24 oktober 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting van 20 december 2016 verklaart de verwerende partij, overeenkomstig het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, het administratief beroep op 22 december 2016 gegrond en verleent ze, onder voorwaarden en overeenkomstig de gewijzigde plannen, een stedenbouwkundige vergunning.

De Raad vernietigt die beslissing van 22 december 2016 met het arrest van 28 augustus 2018 met nummer RvVb/A/1718/1238.

3.

De verwerende partij herneemt de administratieve beroepsprocedure en verklaart, na de hoorzitting van 4 december 2018, op 6 december 2018, overeenkomstig het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, het administratief beroep gegrond en verleent onder voorwaarden en, overeenkomstig de gewijzigde plannen, een stedenbouwkundige vergunning.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

Dat belet niet dat de Raad, om proceseconomische redenen, er nu al, in de huidige stand van het geding, en op basis van een voorlopig onderzoek van de ontvankelijkheid van de tussenkomst en de beschikbare gegevens, op wijst dat het niet zeker is dat de tussenkomende partij het door haar verschuldigd rolrecht tijdig betaald heeft, zodat de Raad de tussenkomende partij vraagt daarover bij de indiening van de schriftelijke uiteenzetting een standpunt in te nemen, waarover dan tegenspraak mogelijk is door de andere procespartijen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Het ontbreken van excepties belet niet dat de Raad de ontvankelijkheid van een beroep onderzoekt.

De Raad oordeelt echter dat dit alleen nodig is wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen voeren in hun beroepsverzoekschrift enkele nadelige gevolgen aan die zij vrezen te ondergaan bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

In haar verzoekschrift tot tussenkomst stelt de tussenkomende partij dat ze niet zal starten met de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken voor de uitspraak van de Raad over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing, zodat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing alleen al daarom afgewezen moet worden.

De raadsman van de tussenkomende partij herhaalt dit tijdens voormelde openbare zitting.

De raadsman van de verzoekende partijen stelt tijdens de openbare zittingen dat de verklaring van de tussenkomende partij niet geloofwaardig is omdat de tussenkomende partij niet te goeder trouw is en nu al nivelleringswerken uitgevoerd heeft, zodat de verzoekende partijen uitdrukkelijk vragen de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet zonder voorwerp, maar gegrond, te verklaren.

De raadsman van de tussenkomende partij stelt dat de tussenkomende partij niet te kwader trouw is en de verzoekende partijen zich op elk ogenblik opnieuw tot de Raad kunnen wenden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vorderen wanneer de tussenkomende partij zich niet houdt aan haar belofte dat ze niet zal starten met de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken voor de uitspraak van de Raad over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, krachtens artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar beroepsverzoekschrift, met de nodige documenten, de redenen te vermelden die aantonen dat de schorsing hoogdringend is omwille van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet betekent de vereiste van hoogdringendheid onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de duur van de behandeling van het dossier onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging.

Meer bepaald moet de verzoekende partij met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens bewijzen dat het resultaat van de behandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de realisatie van de door haar aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat die nadelige gevolgen voorkomen kunnen worden door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

In haar verzoekschrift tot tussenkomst verklaart de tussenkomende partij dat ze met de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken zal wachten tot de uitspraak van de Raad over de gevorderde vernietiging van de bestreden beslissing.

De tussenkomende partij bevestigt dat zowel op de openbare zitting van 23 juli 2019 als op de openbare zitting van 13 augustus 2019.

De Raad kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing alleen bevelen wanneer dat voor de verzoekende partijen een nuttig effect heeft.

De verklaring van de tussenkomende partij om niet te starten met de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken voor de uitspraak van de Raad over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing voorkomt de realisatie van de door de verzoekende partijen opgeworpen nadelen.

De Raad oordeelt dan ook dat er op dit ogenblik, omwille van die verklaring van de tussenkomende partij, geen hoogdringendheid is.

De al dan niet 'goede' of 'kwade' trouw van de tussenkomende partij doet daar geen afbreuk aan, evenmin als het gegeven dat de tussenkomende partij al nivelleringswerken zou uitgevoerd hebben, al is het maar omdat de Raad geen schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing (meer) kan bevelen voor werken, die al uitgevoerd zijn.

Wanneer blijkt dat er (nieuwe) feitelijke gegevens zijn, die indruisen tegen voormelde uitdrukkelijke verklaring van de tussenkomende partij dat zij met de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken zal wachten tot de uitspraak van de Raad over de gevorderde vernietiging van de bestreden beslissing, kunnen de verzoekende partijen de Raad desgevallend vatten met een nieuwe vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan immers gebaseerd zijn op nieuwe feiten en in elke stand van het geding gevorderd worden.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet bepaalde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 20 augustus 2019 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS